

Sygn. akt IV KO 15/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **W. K.**

oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 marca 2016 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 lutego 2016 r.,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosek uwzględnić i przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 12 lutego 2016 r., , wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy dotyczącej oskarżonego W. K. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. We wniosku wskazano na zły stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający mu stawiennictwo w sądzie miejscowo właściwym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w K., o przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, zasługuje na uwzględnienie.

Podnieść należy, że przez *dobro wymiaru sprawiedliwości*, stanowiące jedyną przesłankę odstąpienia od reguł właściwości miejscowej, stosownie do treści art. 37 k.p.k., należy rozumieć potrzebę doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który bez podjęcia takiej właśnie inicjatywy, wydaje się być mało realny. W szczególności z taką sytuacją będziemy mieć do czynienia wówczas, gdy ustalony, stosowną opinią biegłego, stan zdrowia oskarżonego wprawdzie nie wyklucza w ogóle stawiennictwa w sądzie miejscowo właściwym, odległym od jego miejsca zamieszkania, ale w sposób istotny stawiennictwo to utrudnia, jednocześnie umożliwiając uczestnictwo w procesie przed sądem miejsca jego zamieszkania.

Bezspornie tego rodzaju okoliczności wystąpiły w przedmiotowej sprawie.

Sąd Okręgowy w K. dwukrotnie zasięgnął opinii biegłego dr n. med. P. D., specjalisty chorób wewnętrznych, odnośnie stanu zdrowia W. K. i możliwości jego uczestnictwa w rozprawie przed Sądem Okręgowym w K. Wnioski opinii z dnia 21 października 2014 r. (winno być 2015 r.) – k. 1548 i n., t. VIII, uzupełnione wnioskami opinii z dnia 8 lutego 2016 r. – k.1572 i n., t. VIII, nie pozostawiają złudzeń, najogólniej rzecz ujmując, co do tego, że aktualny stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na uczestniczenie w procesie poza jego miejscem zamieszkania, natomiast istnieją pozytywne rokowania, że W. K. mógłby brać udział w postępowaniu przed sądem właściwym dla jego miejsca zamieszkania, tj. przed Sądem Okręgowym w W. Co więcej w opinii podano, że w przyszłości, nawet w przypadku kolejnego zaostrzenia reumatoidalnego

zapalenia stawów, uczestnictwo w rozprawach przed sądem właściwym dla jego miejsca zamieszkania byłoby możliwe. W. K. byłby zdolny do uczestniczenia w rozprawach przed sądem właściwym dla jego miejsca zamieszkania również wówczas, kiedy otrzymałby „zaświadczenie lekarskie” wystawione na druku ZUS-ZLA o jego niezdolności do pracy, jeżeli na tymże druku, w pozycji 15 „Wskazania lekarskie” nie zostanie zakreślone, „że chory powinien leżeć” (k. 1577-1578, t. VIII).

W tym stanie rzeczy zważywszy z jednej strony na znaczną odległość dzielącą sąd miejscowo właściwy od miejsca zamieszkania, z drugiej zaś stan zdrowia oskarżonego, uznać należało, wniosek Sądu Rejonowego o przekazanie w celu merytorycznego rozpoznania sprawy Sądowi Okręgowemu w W. za w pełni zasadny.

Z tych też względów postanowiono jak wyżej.